

Vytrvejme v běhu!

„Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle.“ (Židům 12,1-2)

Milé sestry, milí bratři, milé děti,

když řeknu jméno Ester Ledecká, tak určitě srdce každého sportovního fanouška poskočí radostí. A přitom mnozí, včetně mě, ještě před třemi týdny ani netušili, kdo to vlastně je. Jezdí na snowboardu a na zimních olympijských hrách v Soulu vyhrála dvě olympijské medaile. Pro celý svět to bylo obrovské překvapení, protože jednu vyhrála v superobřím slalomu na lyžích, kde se s tím vůbec nepočítalo. Úžasný úspěch.

Podobný nezapomenutelný okamžik se odehrál při letních olympijských hrách 1992 v Barceloně. Tehdy se jednalo o trochu jinou situaci a my si to teď promítneme. **(videoklip Derek Redmond at Barcelona 1992 Epic Olympic Moments)** Britskému sprinterovi Dereku Redmondovi tehdy při běhu na 400 m praskla kolenní šlacha. Mohl počkat, až přiběhnou zdravotníci a odnesou ho na nosítkách, ale on se rozhodl dokončit závod. Mezi diváky byl jeho otec, a když viděl, co se stalo, přeskočil zábradlí a šel svému synovi pomoci. Společně, za potlesku desettisíců diváků, doběhli až do cíle. Nevzdal to, ale i když už nemohl být první, závod dokončil. Nádherný příběh o vytrvalosti a otcovské lásce.

Rádi slyšíme příběhy o lidech, kteří se nevzdávají. Lidé, kteří pokračují v tom, co dělají, i když musí projít těžkým obdobím. Takoví lidé, kteří vytrvají, jsou povzbuzením pro všechny ostatní.

A apoštol nám říká, že i křesťané běží takový celoživotní běh. Není to sprint, kdy je rozhodující rychlost. Je to spíš něco na způsob maratonského běhu, ve kterém je důležitá vytrvalost. Nebo by se dalo říct: Věrnost. Někdo to vyjádřil takto: Pán Bůh nemá dokonalé ovečky, má jenom věrné ovečky.

Já nejsem žádný maratonský běžec, ale měl jsem kamaráda, který běhal vytrvalostní běh a slyšel jsem, že jsou dva kritické momenty. Ten první je na

začátku, když se člověk rozběhne příliš rychle a vyčerpá svoje síly. Ten druhý je za půlkou. Když si člověk uvědomí, že už nemá sílu a do cíle mu zbývá ještě druhá polovina dráhy. Říká se tomu „náraz do zdi“. Jste na konci se silami a cíl je daleko.

A pisatel listu Židům nám dává **tři rady**, které mohou pomoci každému z nás, abychom vytrvali, aby nám nedošly síly, abychom zůstali věrní a abychom úspěšně doběhli do cíle.

1. Rada: Pamatovat na oblak svědků

Máme pamatovat, že jsme obklopeni oblakem svědků, kteří nám mohou být inspirací a povzbuzením. A v předešlé kapitole dopisu Židům je dlouhý seznam lidí, kteří byli věrní Pánu Bohu.

Například 7. verš zmiňuje **Noého**. To je verš určený pro nás pro všechny, kdo se netrpělivě díváme na hodinky, když má někdo zpoždění, nebo se ptáme, proč to trvá tak dlouho, když věci nejdou tak rychle, jak bychom chtěli. Jako bychom slyšeli Noého: „Jak dlouho jsi to musel čekat? Mě trvalo 120 roků, než jsem postavil archu a nemysli si, že to bylo snadné. Zkoušel jsem lidi varovat, ale nikdo neposlouchal. Ale já jsem pokračoval ve stavbě a když přišla potopa, Bůh nás zachránil. Potřebuješ víc trpělivosti, hochu. Nevzdávej to.“

V dalším, 8. verši je **Abraham**. Abraham, který odešel ze svého domu, aby šel tam, kam ho Hospodin povede. Abraham, který uvěřil tomu, že i když je starý, narodí se mu syn. Abraham, který byl ochotný poslechnout, když měl jít a obětovat ho. Nebylo to snadné, ale Abraham obstál v každé zkoušce. A když nám se zdá, že jsme vyčerpaní a nemůžeme běžet dál, jako by nám říkal: „Jestliže budeš poslouchat Hospodina, možná si svět bude myslet, že jsi blázen, protože Boží cesty nejsou jeho cestami. Ale poslouchej ho pozorně a zůstaň mu věrný.“

V 22. verši je zmíněn **Josef**. Josef byl prodán do otroctví svými bratry. V Egyptě byl nespravedlivě uvězněn. Dostal se na úplné dno. Ale on zůstal věrný Bohu. Pak se všechno změnilo a naráz se z něho stal nejmocnější muž Egypta, první po faraónovi. Disponoval penězi, obilím, jídlem i lidmi. A teď, když je na vrcholu, je stále věrný Hospodinu. A tento Josef nám říká: „Podívej, není nic složitého věřit, když je všechno podle tvých představ. Ale je důležité zůstat věrný, i když jsi na dně a nic se nedaří.“

A ten seznam pokračuje. Je tam uveden Mojžíš, Samson, Samuel, David a další. A mohli bychom pokračovat ve výčtu těmi, kteří v 18. století chtěli zůstat věrní a pro víru opouštěli svoje majetky a odcházeli do Ochranova. Těmi, kteří se tady v našem sboru modlili za nás a už nás předešli do Božího království. Ti všichni nám říkají: Někdy přicházejí těžké chvíle, kdy se zdá, že není vidět na krok dopředu. Ale

nevzdávej se, i když jsi vyčerpaný, i když se nedaří. Když jsme dokázali my zůstat věrní, dokážeš to také.

2. Rada: Odhodme přítěž i hřích

Druhou radou pisatele listu Židům je to, že při běhu je potřeba odhodit to, co nás zatěžuje a zdržuje. Pokud závodník nese na zádech zbytečnou zátěž, tak bude pomalejší a nebude schopen dokončit běh. Dojdou mu síly daleko před cílem.

Tady bude potřeba dobrovolníka (***dobrovolník dostane batoh, ve které budou 3 těžké kameny, doběhne ke dveřím a zpátky, pak se kameny vyndají z batohu a běží znovu. Kdy to bylo snadnější? Tehdy, když byl batoh prázdný.***)

Apoštol nevypočítává přesný seznam věcí, které křesťanu překážejí v běhu a s nimiž je nutné se rozejít. Co je pro jednoho dobré, může být pro druhého špatné. Každý musí sám vědět, co mu překáží v radostné víře, ve službě druhým a v následování Ježíše Krista. Pro někoho to může být pohodlnost, pro jiného naopak přepracovanost. Mohou to být věci, které nejsou hříchem a přitom nám brání v životě víry. Ale i o hříchu apoštol mluví. A hřích nás vzdaluje od Boha. Hrozně snadno se na nás nalepí. Můžeme se tvářit, že o žádném nevíme, že vlastně žádný hřích neexistuje, můžeme ho zamést pod koberec, ale to neznamená, že hřích zmizí. Jediná cesta, jak ho odhodit, jak se ho zbavit, je přinést ho v modlitbě Ježíši, vyznat ho a už se k němu nevracet.

3. Rada: Pohled upřený na Ježíše.

A ještě jednu radu pro nás má apoštol: Mít pohled upřený na Ježíše. Je mnoho věcí, které si žádají naši pozornost. Které chtějí, abychom jim věnovali svůj čas. Co vám nejvíc bere čas? Učení? A není to spíš počítač?

Když apoštol říká, že máme upřít svůj pohled na Ježíše, má na mysli, abychom svoji pozornost obrátili k Ježíši. Nevidíme ho sice před sebou, ale máme jeho slovo, ve kterém ho poznáváme.

Na Ježíše, který nepřišel, aby mu jiní sloužili, ale aby sám sloužil. Který přišel, aby proměnil lidské srdce. Aby hojil zraněné a potěšoval ztrápené. Aby nám ukázal, jak žít. A který přišel, aby nám ukázal Boží lásku: Nebo tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného syna, aby každý, kdo věří v něho, měl život věčný.

Před lety, během války ve Vietnamu byl jeden americký poručík, čerstvý absolvent vojenské akademie, pověřený velením čety vojáků. Bylo to jeho první nasazení, neznámé prostředí, rychle se ale zorientoval a dařilo se mu plnit úkoly, které měla jeho četa. Jednou v noci ale narazili na silnějšího nepřítele. Snažili se získat převahu, nakonec se museli stáhnout, protože hrozilo, že je nepřítel obklíčí a

nikdo to nepřezíje. Přivolali vrtulníky, které je měly evakuovat do bezpečí. Když se ale stahovali, jeden z jeho mužů byl vážně zraněný.

Poručík a všichni ostatní vojáci jeho čety už byli u vrtulníků a věděli, že pokud se pro něho někdo pokusí vrátit, může být sám raněný nebo dokonce zemřít, protože nepřátelé byli už blízko. Ale mladý poručík se rozhodl, že se pro něho přesto vrátí. Dostal se k němu, a podařilo se mu ho donést až k vrtulníku. Ale přitom byl skutečně sám smrtelně zraněný a ve vrtulníku zemřel dřív, než se jim podařilo dostat na základnu.

Zachráněný voják se uzdravil, a když se vrátil zpátky do Spojených států, rodiče poručíka se dozvěděli, že navštíví město, kde bydleli. Chtěli poznat tohoto mladého muže, jehož život byl zachráněný za pro ně tak velkou cenu, a pozvali ho na večeři.

Když vešel do dveří, bylo už na první pohled patrné, že to nebyl dobrý nápad. Byl opilý. Choval se hrozně. Nedočkali se ani náznaku úcty nebo vděčnosti za oběť jejich syna, který zemřel při jeho záchraně. Místo toho vyprávěl historky a vtipy, které vůbec nebyly směšné. Choval se jako hulvát. Smutní rodiče udělali to nejlepší, co mohli, aby jeho návštěva dopadla dobře, ale jejich snaha byla marná. Nakonec ale večeře přece jen byla u konce a jejich host odešel.

Když ho otec vyprovodil a zavřely se za ním dveře, matka se zhroutila v slzách a vykřikla: "Jenom to pomyšlení, že náš syn musel zemřít pro někoho takového!"

Ale není to přesně totéž, co Ježíš udělal pro nás?

Modlitba: *Pane Ježíši, děkujeme Ti, že jsi přišel na tento svět, abys hledal a spasil to, co zahynulo. Místo nás jsi šel na kříž a my Ti děkujeme za Tvoji lásku. Děkujeme Ti, že vedeš naši víru od počátku až do cíle. A my Tě prosíme o živou víru. O víru, která se o Tebe dokáže opřít, která roste a svítí druhým.*

Amen.